

ANTONI FOLTYNOWICZ (1891-?)

Urodził się 28 grudnia 1891 roku w Pogorzeli. Jego rodzicami byli Tomasz i Nepomucena. Z I wojny światowej powrócił 12 grudnia 1918 roku. Z chwilą wybuchu powstania wielkopolskiego, jako ochotnik wstąpił do Straży Ludowej w Pogorzeli i wziął udział w obsadzaniu posterunków wartowniczych, w patrolach na obszarze Pogorzeli i okolic, przeprowadzał też rewizje w poszukiwaniu broni. Uczestniczył w przejmowaniu władzy z rąk niemieckich. Powstańcy z Pogorzeli pod dowództwem sierż. Waława Roszczaka 1 lutego 1919 roku zostali przeniesieni do koszar w Koźminie, a po uzupełnieniu stanu osobowego i dobrojeniu, włączeni do batalionu, jako II kompania koźmińska pod dowództwem sierż. Wojciecha Kucharczyka. Wraz z kompanią walczył pod Rawiczem w rejonie wsi Dąbrówka, Żołędnica, Łaszczyn oraz pod Miejską Górką. II kompania koźmińska później weszła w skład 11. pułku strzelców wielkopolskich, jako 12. kompania II batalionu i skierowana do obsadzenia linii demarkacyjnej pod Rawiczem.

Data jego śmierci nie jest znana.

Uchwałą Rady Państwa z 31 grudnia 1958 roku został odznaczony Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym.